

како возбранѣва намъ Бгъ да не гдѣмъ, и ли да не шѣмъ, и ли да не неублачѣме въ вѣдѣнїа: Повозбранѣва ноути насъ каше да не негрѣшимъ, какъ хотѣ имѣи након богатыи тѣ свечѣ ра наченатъ да не грѣжатъ и даговорѣтъ: За оутра что да гдѣмъ. Такова вѣщаща грѣжа возбранѣва намъ.

Еуліе

Понеже знаи оца въ небны, како това все требѣва въ вѣщи те перо

Црство небное, и правди Бгъ, и товака все приложѣва въ. Тол.

Оца вѣшь небныи знаетъ, како требѣва намъ гѣтїе, и нее подобно даишимъ нїи това. Обаче перво даишимъ Црство небное, и правди Бгъ: И тѣлеснаа потреба онъ самъ подава намъ, Юще нїи не поискали. Црство небное наслажденїа блгнхъ Бгъ, алака то спечѣла справда и вѣбра. Почтѣ кон ищи Духовнаа, томъ да приложѣва и тѣлеснаа солбопочитанїе Бжїе.

Еуліе

За оутрѣса негрѣжете рече, понеже оутрѣшнѣла дѣнъ имѣши грѣжа стоа зарѣбѣ: Доволно е нїтоа дѣ слова Бгъ.

Токованїе

Слова дневнаа нарича това, що нападѣва на члвкѣ наша сокрѣшенїе, и шхлѣбленїе, понеже тѣе навѣскїи дѣ прихода на шчлвцѣ, шдїавола, и шстовнаа молѣва. Ии когака навѣскїи дѣ грѣжиме за стѣнна вѣщи, а ми кога кѣка оупразднимъ штѣа грѣжа тѣ да погубимъ Бгъ по должностїи нашѣи. О нашей нерадѣмїе! все ради тѣло наша трѣдимъ и грѣжимъ, а ми задѣша наша кога дака погрѣжимъ. За гнїлоє и смѣртное наша тѣло грѣжимъ повече шпотребности Бгъ: И за Црство Бжїе щоє вѣчнѣ, ии кога неса погрѣваме како да спечѣлимъ Бгъ, тогѣ ради стѣ нашъ темнѣа естѣ.

Починїе

Чухтелъ вѣи возлюбленѣа мой братїа, колико гѣвно сказѣва на Бжїа Хс напѣдѣтное многогрѣжованїе наш: И колико тѣверѣш оубѣрава на, како все о подава намъ щоє потребно на нѣжда нашѣа. Тогѣ ради да шѣтѣвнѣмъ нїи тоє темное и небыное вождѣленїе, понеже то шдѣлава насъ шБга, и навѣчнѣшѣа да призои насъ. И да не прогнѣмъ шБга стѣзнаа гнїла вѣщи, но даишимъ Црство Бгъ, и тѣамо наслѣднїц да вѣдемъ. А ми како можемъ да воспрїемнїи нїи това Црство Бжїе, ако пондемъ по стѣпамъ тогѣ не злобнѣвагѣ Бга, какѣо апѣтѣль оути насъ: Братїе рече кѣто любѣзнїи чѣда мой ходѣте по стѣпамъ Хвѣмъ, и не любѣзъ промнѣзѣайте междѣ вѣгъ, понеже и Хс возлюбнѣш е насъ, и себѣ насмѣртъ предаде за спѣнїе нашѣа. О нашей нерадѣнїе! на какъ онемѣ состоанїе прїишлѣ на тѣа времнѣа шкалннѣа ма.

Понеже